

curind, printr materiale de pradare din unele licee din S.U.A., de pildă. Activând în cadrul Complexului educativ al Municipiului București, alături de cei mai mici iubitori ai teatrului, am fost deseori impresionată și, de ce să nu recunosc, experiența mea artistică a fost îmbogățită de rezultatele obținute, fie în exercițiile de creativitate, orale și scrise, fie de elaborările teatrale concrete (scenarii, piese de teatru, spectacole) ale elevilor și pionierilor. Să luăm, de pildă, un exercițiu clasic de pregătire a viitorului interpret. Propun copiilor să-și imagineze o acțiune concretă și s-o interpreteze, rînd pe rînd, intrînd „în pielea” mai multor personaje distincte: grădinar, soldat, gospodină, savant, astronaut etc. Sau le solicit conturarea, înții în discuție, apoi pe scenă, a croului comunist. La această temă m-a emoționat cît de profund și umanizat este croul comunist în imaginația ideală a copiilor: el știe să spună povești cu zmei și zîne, să cînte din flauter doine bătrînești, să

eulegă și să ofere flori, dar și să lupte pe viață și pe moarte pentru un țel nobil. Fie și numai aceste două exerciții premergătoare realizării spectacolului sînt în măsură să educe în mod substanțial sensibilitatea, imaginația, fantezia, puterea creatoare, spiritul de observație, capacitatea de a înțelege în profunzime psihologia omului, sentimentele umaniste și cîte alte trăsături frumoase menite a fi caracteristice viitorului cetățean.

M-am oprit la aceste cîteva direcții ale acțiunii educative a teatrului, deoarece părerea mea este că, dacă ar fi satisfăcute măcar aceste deziderate, hotărîtoarea funcție educativă a teatrului pentru copii și tineret ar fi mult mai judicios și eficient îndeplinită.

Magda Bordeianu

profesor la Catedra de teatru a Complexului educativ al municipiului București

Spectacole în cinstea Congresului al X-lea al U.T.C., a Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. și a celei de-a III-a Conferințe naționale a Organizației pionierilor

„În graiul vremii mele“

În zilele de continuă și efervescentă activitate care au precedat Congresul U.T.C., Conferința U.A.S.C.R. și cea de a III-a Conferință națională a Organizației pionierilor, asemeni întregului tineret din țara noastră, studenții de la I.A.T.C. s-au aflat în primele rînduri. Ei au preconizat și au participat la acțiuni politico-profesionale interesante, atractive, educative. Un adevărat omagiu adus celor trei mari evenimente politice din viața tineretului nostru îl constituie poemul-spectacol intitulat, sugestiv, În graiul vremii mele.

După cum ne spunea președintele Consiliului Asociației Studenților Comuniști din Institut, Costin Antonescu, realizarea unor asemenea spectacole de poezie patriotică a devenit o tradiție în Institut. În fiecare an școlar, stagiunea la „Studio” se deschide cu un astfel de spectacol. Anul acesta, În graiul

vremii mele se vrea un spectacol de o amploare deosebită, realizat după un scenariu și în regia a doi asistenți: Adriana Popovici și Cornel Wendel, cu sprijinul asistentei Amelia Kretzer (mișcare).

„Poemul-spectacol În graiul vremii mele — ne spunea Adriana Popovici — a preluat titlul dintr-o poezie a mea. Compus din cinci părți, intitulată semnificativ: Omul-Munca-Sărbătoarea-Patria-Partidul, spectacolul folosește texte din numeroase lucrări ale poezilor noștri: A. Davila, Zaharia Stancu, Tudor Argezi, Nicolae Labiș, Al. Andreișoiu, Nichita Stănescu, A. E. Baconsky, N. Tăutu, Tudor George, D. Karnabat, Cezar Baltag, Bartalis Ianos, Eugen Frunză și alții. Imbinînd recitarea cu muzica și dansul, dorim să imprimăm reprezentăției măreția expresivă care să corespundă scopului propus“.

Pe această linie, la I.A.T.C. au prins viață și alte inițiative izvorîte din dorința studenților de a fi participanți direcți la activitatea politică a tineretului. Așa, de pildă, s-a organizat un festival de filme realizate de studenți. Au fost prezentate creații vrednice de interes, printre care: Turnee în provincie de Mircea Dobre Mureșan, Moartea lui Pătru

de Liviu Maier, Păpușile mecanice de Dan Adrian Marcoci.

O echipă itinerantă cu caracter permanent a întreprins un turneu în județul Vilcea, prezentând un gen original de spectacole. Fără un text ori scenariu prestabilit, spectacolul se configurează ad-hoc, pe temeiul realităților locale, al faptelor — bune și rele — existente în unitatea în care se prezintă. Ideea s-a dovedit viabilă; în județul Vilcea au și fost prezentate opt asemenea spectacole, în fața a două mii de spectatori, care au participat efectiv la dialogurile create de studenții-artiști. Echipa își va continua turneele și în alte județe.

Se bucură apoi de o atenție deosebită legăturile cu celelalte categorii de tineri, în deosebi cu cei din producție. Un recital de poezie și muzică a fost prezentat la Clubul Tineretului nr. 4, la cererea tinerilor de la Mineral—import—export. Cu deosebire importantă și rodnică, pe această linie, este legătura permanentă stabilită cu tinerii de la Uzina de utilaj greu din București. Studenții vizitează, cu regularitate, uzina, oferind felurite reprezentatii și sprijinind, în același timp, pe tinerii muncitori în activitatea lor de artiști-amatori. S-a creat astfel, aici, un ansamblu de teatru îndrumat profesional de studenții de la regie. La rindul lor, tinerii din uzină întorc vizita studenților, urmărindu-i în acțiunile lor teatrale, la „Studio“, ori chiar în orele lor de studiu la Institut. Iată, doar în câteva cuvinte, o activitate politico-educativă deosebit de laborioasă a Asociației Studenților Comuniști de la I.A.T.C., animată de tot entuziasmul lor tineresc și integrându-se ferit vastei rețele de activități culturale pe care tineretul din toată țara le închină Congresului al X-lea al U.T.C., Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. și celei de a III-a Conferințe naționale a Organizației pionierilor.

Stan Vlad

Pionieri și școlari la rampă

„Copilărie fericită“

Aliniat la „startul“ ediției '75 a tradiționalului festival cultural-artistic „CIBINIUM“, spectacolul muzical-coregrafic *Copilărie fericită*, prezentat de câteva formații ale pionierilor și școlarii din Sibiu, ne-a dat o imagine concludentă și esențială despre posibilitățile, gândurile și preocupările care animă tinăra generație sibiană.

Zeci și zeci de purtători ai cravatei roșii cu tricolor s-au adunat, în prima după amiază a festivalului, pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor, să afirme, prin cîntece și dansuri, în versuri patetice și grave, o lume de sentimente și stări, bucuria de a trăi și de a munci, năzuința de a deveni urmași demni ai comuniștilor, fii devotați ai partidului și poporului.

„Vom cînta astăzi despre pace și tinerete, despre muncă și rodul pămîntului, despre viitorul luminos al României“. Două glasuri cristaline (Dana și Carmen — atît scrie în program!), vibrînd de emoție și patos, au fixat, dintru început, în termenii cei mai limpezi și mai categorici cu putință, temeiul și zona spirituală în care s-a încadrat actul sărbătorec la care participam.

Inchinat partidului și celei de a treia conferințe a organizației pionierilor, spectacolul sibian, de rară ținută și calitate, a prilejuit spectatorilor, timp de aproape trei ore, o pasionantă călătorie în universul acelei fericite copilării pe care o prefigura, simbolic și sugestiv, însuși titlul reprezentației.

Trei mărunțe, dar vajnice pioniere — Lu-cica Dușleag, Daniela Ciolan și Cristina Stoi-ca — au cucerit, spontan, întreaga sală cu elanul, sinceritatea și credința cu care au recitat poezii patriotice semnate de Nicolae Tăutu, Violeta Zamfirescu, Mihai Negulescu. Candoarea și savoarea fragedei lor vîrste, însoțite de vibrația autentică pe care au transmis-o înflăcăratul și mobilizatorul lor mesaj, au imprimat spectacolului un farmec poetic aparte, un inedit și deplin convingător caracter agitatoric.

De la un sentiment de duioșie am trecut la unul de totală admirație, urmărind-o pe micuța pionieră Manuela Motronea, elevă a Liceului de muzică, care abia ajungea la clapele pianului, dar care interpreta atît de viu, cu personalitate, cu precizie și nuanțe (da,